

INRI

**ČASOPIS PROSTĚJOVSKÝCH
ŘÍMSKOKATOLICKÝCH
FARNOSTÍ
POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE
A SV. PETRA A PAVLA**

3/2018 HODY U POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE

15. 8. 2018 návrat rekonstruovaných částí varhan na kůr

Foto: Petr Matula

ÚVODEM	STR. 2
ZPRÁVY Z FARNOSTÍ	3
MSKA	5
CPR	6
SPOLEČENSTVÍ SENIORŮ	7
CMG	8
PRÁZDNINY S SHM	9
SRPNOVÝ ROZHOVOR PŘES OCEÁN ..	10
LITURGICKÉ DOTÁZKY, VTIPY	12
ČTENÁŘSKÝ KOUTEK	13
OKÉNKO PRO DĚTI	15
BOHOSLUŽBY O HODECH	16

Milí farníci,
po čase prázdnin a dovolených vstupujeme do rytmu školního roku, který se nějakým způsobem dotýká každého z nás. Doufám, že každý z Vás měl příležitost načerpat a obnovit síly, kterých od nás dnešní uspěchaná doba vyžaduje opravdu hodně. Možná ta slova o uspěchané době zní jako nějaké ohrané klišé nebo jako prázdná slova, která jsme přece slyšeli už před léty. Dle mého mínění to tak ovšem není. Stále častěji můžeme číst nebo slyšet o tom, jak je tempo dnešní doby pro člověka skutečně škodlivé. A proto je ještě více potřeba mít pevný záchytný bod a příležitost k usebrání se v tichu. Pro křesťany je tím záchytným bodem bezesporu Kristův kříž. Pohled na kříž spojený s vírou je lékem pro naši duši.

V Prostějově se díváme s vírou na zázračný kříž. Není důležité, jestli to, že při požáru města a kostela 27. 4. 1697 neshořel, byl opravdu zázrak, nebo by se našlo přirozené vysvětlení. Úcta k tomuto konkrétnímu kříži byla v dobách minulých daleko intenzivnější než dnes, kdy se na zázraky díváme mnohdy přes prsty. A to je nám na škodu. Každý kříž je svým způsobem zázračný – pokud pohled na něj nebo jeho dotek je spojený s vírou v Krista jako v Mesiáše. Tak jako si Mojžíš zul své opánky, když viděl keř, který hořel a neshořel, protože místo na kterém stál, bylo svaté, máme i my možnost odložit všechno před křížem, který se stal stromem života. Až odložíme všechno, můžeme přistoupit jako Adam a Eva v ráji k tomu stromu života a jíst jeho plody. Jenom víra nám umožňuje vidět za tímto krutým popravčím nástrojem onen strom života, jehož plodem je Kristus, který se nám dává jako pokrm pro život věčný.

Na hody zde v Prostějově slavíme nejen to, že je na našem oltáři povýšen kříž a dává našemu kostelu jméno, ale i to, že náš farní kostel je místo svaté, Bohu zasvěcené a obětí mše svaté a modlitbami věřících neustále posvěcované. Je místem našeho setkání s Bohem při bohoslužbách i mimo ně. Je místem, které přitahuje, protože nabízí ono již zmíněné ticho k usebrání.

Od začátku tohoto církevního roku se snažíme zajistit, aby kostel byl co nejčastěji otevřený. To, že jste každý týden vyzýváni k tomu, abyste se zapojili do hlídání kostela, snad nemohl přehlédnout nebo přeslechnout žádný z nás. Ve všední dny se obvykle daří, že je kostel otevřený dopoledne a někdy i po poledni. V odpoledních hodinách a o víkendech se to obvykle nedaří. Za dopoledne přichází navštívit kostel dvacet až třicet lidí, což není málo. A tak přijměte, prosím, mou opakovanou výzvu k zapojení se do této služby. Možná si řeknete, proč se nepoužije nějaké

zabezpečovací zařízení nebo kamerový systém. Jistě by to nebylo na škodu, kdybychom měli v kostele takové systémy, které umožňují kostel střežit, když je otevřený. Protože je to něco jiného než střežit pomocí technických prostředků kostel zavřený. I technické prostředky ovšem vyžadují něčí bdělost, ale finanční podpora pro technické zabezpečení kostela, které by doplnilo bdělé strážce, se nebráním.

Všem, kdo se do hlídání kostela zapojili, patří upřímné Pán Bůh zaplať, věřím, že toto Pán nenechá bez toho, aniž by dal stokrát víc. Upřímné Pán Bůh zaplať patří i všem, kdo kostel uklízejí, zdobí a starají se o jeho okolí. Pán Bůh zaplať patří dále kostelníkům, varhaníkům, zpěvákům a ministrantům, bez jejichž služby bychom nemohli při tolika bohoslužbách důstojně chválit Pána. Pán Bůh zaplať také všem, kdo pravidelně na provoz a opravy kostela přispívají.

Díky Vám všem se také podařilo dokončit velké dílo restaurování varhan, s vyúčtováním a závěrečnou zprávou Vás seznámím v příštím čísle, až bude vše uzavřeno i administrativně.

Krásné prožití hodů vám přeje

farář Aleš Vrzala

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

TREFA – petrská fara v Prostějově 2018

Můžete se k nám připojit a pomoci nám při rekonstrukci fary u sv. Petra a Pavla v Prostějově na Lidické 1894/1a, kam by se po rekonstrukci měla přestěhovat salesiánská komunita sv. Josefa Dělníka z fary u Povýšení sv. Kříže v Prostějově na Filipcově nám. 20/4. Jsme vděční za vaši modlitbu i jakoukoliv podporu. Potřebné kontakty:

TREFA - Totální REkonstrukce FArY (středisko mládeže a rodin)
Salesiánská komunita sv. Josefa Dělníka, Lidická 1894/1a, 796 01 Prostějov
P. Pavel Čáp SDB a P.M.P.K. tel.: +420 732 656 997
e-mail: pamacap@seznam.cz
č.ú.: 35-1500354379/0800

Od 1. 7. 2016 salesiáni převzali starost o petrskou farnost v Prostějově.

Od července 2016 do září 2016 byl zpracován stavební záměr na rekonstrukci fary Ing. Arch. Zdeňkem Beranem z Prostějova. V prosinci 2016 byl pověřen vedením rekonstrukce administrátor petrské farnosti Pavel Čáp SDB. Na začátku roku 2017 byla vybrána architektka Lenka Vágnerová, která začala pracovat na vypracování podrobného projektu.

Dne **24. 5. 2018 proběhlo výběrové řízení** na rekonstrukci petrské fary a byla vybrána **firma Navrátil z Prostějova**. Cena rekonstrukce byla stanovena na 15,5 mil. Kč včetně DPH. Dne 24. 7. 2018 Salesiánská provincie Praha po dohodě s olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem souhlasila s podpisem smlouvy. Smlouva mezi Římskokatolickou farností sv. Petra a Pavla v Prostějově (investor rekonstrukce) a firmou Navrátil z Prostějova (realizátor rekonstrukce) byla podepsána 24. 7. 2018 a schválena Arcibiskupstvím olomouckým 25. 7. 2018.

Firma Navrátil začala stavební práce na faře na začátku září 2018. Celá rekonstrukce by měla být dokončena do 7 měsíců od data zahájení rekonstrukce napsaného ve stavebním deníku. Arcibiskupství olomoucké na rekonstrukci fary přispěje částkou 8 mil. Kč a částku 7,5 mil. Kč půjčí Římsko-katolické farnosti sv. Petra a Pavla v Prostějově. Za splacení této půjčky se zaručuje Salesiánská komunita v Prostějově. Salesiánská komunita v Prostějově se zaručila, že během následujících let bude farnosti přispívat na splacení dluhu částečně skrze nájem za pobyt salesiánů na faře a částečně z darů dobrodinců.

Náklady firmy Navrátil na rekonstrukci petrské fary	15,5 mil. Kč
Výdaje na zhotovení projektu a vyřízení potřebných povolení	0,5 mil. Kč
Celkové náklady na rekonstrukci petrské fary	16 mil. Kč
Příspěvek arcibiskupství olomouckého na rekonstrukci	8 mil. Kč
Půjčka petrské farnosti od arcibiskupství olomouckého	7,5 mil. Kč

Závazek salesiánské komunity - příspěvek farnosti na splacení dluhu z příspěvku na bydlení salesiánské komunity na petrské faře a sháněním peněz u dobrodinců

Fara patří petrské farnosti a salesiánská komunita bude na faře v dlouhodobém nájmu. Přízemí fary se společnou kaplí bude určeno pro pastorační, na setkávání různých skupin. V prvním patře bude zázemí pro salesiánskou komunitu se 4 pokoji. Více informací vám řekne Pavel Čáp SDB (administrátor farnosti sv. Petra a Pavla v Prostějově pověřený rekonstrukcí fary) a Petr Matula SDB (ředitel salesiánské komunity v Prostějově) nebo se je můžete dozvědět na salesiánském webu <http://prostejov.sdb.cz/kde-pusobime/farnost-sv-petra-a-pavla-prostejov/>, kde najdete i fotky z rekonstrukce.

Děkujeme za vaši modlitbu a podporu

P. Petr Matula SDB, ředitel salesiánské komunity

iReportér

Prostřednictvím projektu iReportér se lze zapojit do tvorby zpravodajství České televize. Několik mých krátkých videí už bylo odvysíláno, můžete se na ně podívat na www.ceskatelevize.cz/ireporter/tv/david-128. U záběrů ze života farnosti se snažím především zprostředkovat lidem atmosféru těchto akcí.

David Benda

MORAVSKO-SLEZSKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

Po úspěšném jarním semestru, kdy se přednášková síň na CMG zcela naplnila posluchači, jsme připravili pro podzimní semestr rovněž hodnotný program.

Začneme přednáškou univerzitního profesora z teologické fakulty, prof. Ladislava Tichého, Th.D., který nás seznámí s tématem jistě lákavým **Chvála lásky apoštolem Pavlem (1Kor 13)**, která uspokojí i ty nejnáročnější posluchače. Profesor L. Tichý u nás již několikrát přednášel. Sejdeme se **26. září 2018** jako obvykle v 17.30 hod.

Dne **17. října 2018** přijde mezi nás oblíbený spisovatel PhDr. Karel Kavička, aby dokončil vyprávění o své cestě Pyrenejským poloostrovem. Půjdeme **přes Compostelu na Konec světa**. První část této přednášky se na jaře setkala s velmi kladným ohlasem.

21. listopadu 2018 přivítáme nám dobře známého vysokoškolského učitele Doc. Petra Chalupu, Th.D. Téma jeho přednášky **Mladí v bibli** je určeno nejen mladým posluchačům, ale i nám starším věkem.

Moravsko-slezská křesťanská akademie vydává revui křesťanské orientace pro vědu a kulturu Dialog Evropa XXI. Letošní ročník bude již 27.

Pro nejširší veřejnost je určen týdeník Naše rodina. Barevný časopis přinášející témata různého ražení. Vychází již 50 let. Přispívají do něho svými vzpomínkami i naši spoluobčané.

Karel Kotyza

CENTRUM PRO RODINU PROSTĚJOV

mateřské centrum každé pondělí od 9 do 12 hod.

Mateřské centrum nabízí prostor pro maminky i děti. Děti se vydovádí, zatancují si, zazpívají, něco vyrobí a získají kontakt se svými vrstevníky. Program pro maminky probíhá bez odloučení od dětí. Vítány jsou všechny maminky a děti od narození do 5 let.

první školička každé úterý a čtvrtek od 8.30 do 11.30 hod.

Dopolední adaptační kroužek pro děti od 2 do 4 roků. Účast v kroužku usnadňuje přípravu na nástup do MŠ, připravuje na separaci od rodičů a navazování vztahů s vrstevníky v malé skupině a bezpečném prostředí. Přijímáme nové děti.

společenství seniorů každou první středu v měsíci od 9 hod.

Ve společenství pracujeme se skripty připravenými Centrem pro rodinný život Olomouc. Tématem letošních setkání jsou příklady křesťanů žijících v manželství, kteří byli svatořečeni či blahořečeni nebo tento proces právě probíhá. Materiály zpracovala paní MUDr. Jitka Krausová OV.

příprava snoubenců

Cílem přípravy je ukázat na hodnotu manželství a jeho význam a dát snoubencům příležitost k intenzivnímu společnému zamyšlení nad různými aspekty manželství. Jedná se o čtyři setkání s tématy: Já a moje rodina, Muž a žena – komunikace a konflikty, Manželství a sexualita, Víra a vztah k Bohu v manželství.

V případě zájmu o církevní sňatek je nutné doplnit si témata týkající se života z víry s oddávajícím duchovním.

V případě vašeho zájmu o některou z nabídek se můžete přihlásit u Bc. Blanky Neckařové, tel. 608 228 464 nebo e-mailem na adresu cprprostejov@ado.cz. CPR Prostějov: nám. J. V. Sládka 2, 796 04 Prostějov-Krasice <http://prostejov.dcpr.cz/>

Společensví seniorů

Při představování různých společensví se tentokrát vrátíme do farnosti Povýšení sv. Kříže, kde funguje společensví seniorů, kterému se věnuje již delší dobu Blanka Neckařová. Položil jsem jí pár otázek.

1. Jak toto společensví začalo?

Prvotním impulsem bylo, že mě oslavila jedna seniorka s prosbou, aby se ve farnosti opět začali scházet senioři. Sama neměla odvalu tato setkávání organizovat. První setkání bylo v dubnu 2017. Od té chvíle se setkáváme vždy první středu v měsíci po ranní mši svaté v 9.00 na faře u Povýšení v Rybárně, kromě času letních prázdnin.

Blanka Neckařová
Foto: Petr Matula

2. Na co se senioři mohou ve společensví těšit?

Na začátku setkání si vytvoříme příjemnou atmosféru u čaje, kávy... přineseme si něco dobrého k zakousnutí. Začneme modlitbou, povykládáme si, co jsme v uplynulém měsíci prožili a diskutujeme nad tématy ze skript pro společensví rodin a seniorů připravených Centrem pro rodinný život v Olomouci. V loňském roce bylo téma „Naši národní svědci“ a v letošním roce „Příklady táhnou – i manželské“.

3. Může se ještě k tomuto společensví někdo přidat?

Určitě. Společensví je otevřené. Rádi přivítáme každého, kdo má chuť se s námi setkávat. Nyní se nás schází kolem dvaceti.

4. Co Vám osobně seniorské společensví dává? Co pro Vás znamená?

Pro mě je důležité, že iniciativa pro vznik společensví přišla od samotných seniorů. Moje role je jen koordinační a moderační při diskuzi nad tématy. Jsem ráda, že společensví nestojí jen na mě. Spoustu věcí si senioři připraví sami dle svých možností. Setkávání mi přinesla nová přátelství, podporu v modlitbě v různých těžkých situacích a obohacení skrze cenné životní zkušenosti.

5. Co byste vzkázala čtenářům INRI?

Nebojte se přijít mezi nás. Nekoušeme. Jenom buchty...

za rozhovor děkuje Petr Matula SDB

Nový školní rok 2018/2019 na CMG začal v nových učebnách

Od září 2018 máme již kompletní 2. stupeň základní školy, tedy od šesté do deváté třídy a to znamená, že v tomto školním roce budeme mít první absolventy 9. třídy základní školy. O prázdninách jsme nezapomněli a díky programu ITI jsme opět zvýšili technické vybavení školy, abychom i nadále mohli poskytovat nadstandardní úroveň vzdělávání. Podařilo se zrekonstruovat odborné učebny na gymnáziu a nově vybudovat i exteriérovou učebnu na přilehlém pozemku školy.

O prázdninách také proběhl již tradiční vodácký tábor s Martinem Bradáčem. Tentokrát deset odvážlivců sjíždělo Lužnici a opět vše proběhlo bez větších potíží a ke spokojenosti všech.

vodácký tábor
na Lužnici
Foto: archiv CMG

Řady našich vyučujících se rozšířily o učitelku matematiky, Mgr. Pavlu Urbáškovou, a ve školním klubu Oáza se budou žáci setkávat s Mgr. Kateřinou Strakovou.

Do 6. ročníku základní školy nastoupilo 30 žáků nejenom z Prostějova, ale i z okolních obcí. Zájem převýšil kapacitu třídy, proto jsme museli několik zájemců zklamat. Do primy gymnázia bylo přijato 31 nových studentů. Tady zájem žáků několikanásobně převyšoval kapacitu, což na jedné straně těší, ale o to více mrzí, že musíme tolik dětí nepřijmout.

Noví „šesťáci i primáni“ mají již za sebou úvodní seznamovací kurzy na Staré Vodě a my jim přejeme, aby se jim v nové škole líbilo a rádi sem chodili a rádi se učili.

Jitka Hubáčková

tábor Příměstská
školka
Foto: archiv SHM

Fotky z táborů
najdete na
www.shmpv.cz.

S Klubem SHM Prostějov jezdím jako animátor od svých patnácti let. Letos jsem se po čtyřleté pauze na mateřské dovolené vrátila jako hlavní vedoucí a vedla dva týdny příměstské školky. Moc jsem se na to těšila, a i když to bylo náročné, protože kromě šestnácti „cizích“ dětí jsem tam s sebou měla i ty dvě svoje, mám pocit, jako by se mi do života vrátilo něco, co pro mě má hluboký smysl a význam, a to jak duchovní, tak i osobní. Začala jsem přemýšlet, co jsem se vlastně za ty dlouhé roky své působnosti u SHM naučila. A kromě těch zásadních a vážných věcí mě napadly i ryze praktické dovednosti. A tak vám pro pobavení přináším seznam, který se mi zrodil v hlavě:

- uvařit v jakýchkoli podmínkách a pro jakýkoli počet lidí
- přespat v kufříku Felicie
- postavit sedm stanů v dešti
- couvat s vozíkem
- nacpat třicet krosen do kufříku Fabie
- ujet sto třicet kilometrů na kole
- najít v noci dětskou pohotovost
- vylézt do dvou tisíc metrů nad mořem
- zastavit krvácení improvizovanými prostředky
- nacpat do Felicie sedm lidí a do Vivara patnáct

A zvu všechny mladé lidi, ať se nebojí a jdou do toho taky.

Lenka Češková

Srpen roku 1968 byl horký a suchý. V noci z 20. na 21. srpna přijely do naší země okupační tanky... Léto roku 2018 bylo také horké a suché. V lavici kostela sv. Cyrila a Metoděje usedla babička, o které by málokdo uhodl, z jaké dálky přiletěla. Otec Pavel se s ní dal do řeči, spřátelili se, a když mu pak poslala slíbený email, že se šťastně vrátila domů, požádali jsme ji o rozhovor do farního časopisu.

1. Paní Svatavo, jak jste prožívala události srpna 1968?

Před srpnem 68 jsem se chystala na brigádu do Švýcarska a tři dny po okupaci jsem obdržela vízum na počkání. Naše rodina byla za komunizmu pronásledovaná, a proto jsem se rozhodla nevrátit se. Bylo to velmi těžké, mamince zbývalo pár měsíců života, ale při našem posledním setkání mi požehnala na cestu.

2. Ve kterém roce jste emigrovala a kolik Vám tehdy bylo let?

V roce 1968 mi bylo dvacetsedm.

3. Věděla jste tehdy, kde se chcete usadit, cestovala jste např. za někým z příbuzných nebo známých v zahraničí, nebo jste šla do neznáma?

Po zakončení brigády jsem chtěla zůstat ve Švýcarsku, nebyli jsme tenkrát vítáni (což se později změnilo). V Kanadě jsem měla vzdáleného příbuzného, ten byl ovšem t. č. bez zaměstnání a pomoci mi nemohl. Věděla jsem však, že Kanada uprchlíky přijímala.

4. Co pro Vás bylo nejtěžší během emigrace a co Vám naopak pomohlo, když jste si zvykala ve svém novém domově?

V začátcích emigrace je vše těžké. Neznalost jazyka a prostředí, chybějící zázemí, rodina a přátelé.

5. Na co se těšíte, když se jednou za čas vrátíte do rodného Prostějova? Která místa zde navštěvujete?

V Prostějově mám samozřejmě příbuzné, ale jinak mám blízký vztah k Moravě, kde život plyne ještě pomalejším tempem a lavina turismu ji nijak nezasáhla a krásná příroda a bohatá historie stojí za znovuobjevení.

6. A na co se těšíte, když se pak zase vrátíte do Toronta?

Prvních dvanáct roků jsem žila v provincii Quebec a od roku 1971 v Ontariu. Když se vracím z Evropy, myslím vždy na to, co mi Kanada dala. Možnost naučit se dvěma

jazykům, angličtině a francouzštině, vystudovat vysokou školu (což mi bylo v Československu odepřeno), možnost cestování a poznání mnoha kultur a lidí. Za to všechno Kanadě vděčím. Samozřejmě, bez pevné vůle, velkého úsilí a Boží pomoci by to nebylo možné.

7. Do kterého kostela v Torontu nejčastěji chodíte? Liší se víra v Kanadě a v České republice?

V Torontu chodím do kostela sv. Václava. Čím se tento kostel liší od českých, je, že po mši sv. je možnost setkání farníků a posezení u kávy. Mnozí přijíždějí z velké dálky a mají zde možnost se poznat s krajany. Dále slouží náš kostel pro kulturní události, hlavně koncerty s českými umělci a soubory.

8. Za co ve svém životě jste Bohu nejvíce vděčná?

Pánu Bohu jsem vděčná za vše dobré i zlé co mě na životní cestě potkalo. Byla to často klikatá pouť do neznáma, ale po delším hledání mi byl vždy naznačen směr, kterým se ubírat. Věřím, že tento směr mi byl předurčen.

za rozhovor děkují P. Pavel Caha a Marie Schneeweissová

paní Svatava
Douhnev u kaple
sv. Antonína na
Malém Kosíři
Foto: archiv paní
Svatavy Douhnev

Proč před evangeliem děláme křížek na čelo, na ústa a na srdce?

A nejen to, předčítající, ať již kněz nebo jáhen, jej dělá ještě i na záhlaví čteného textu. Začal bych však svoji opověď poněkud zeširoka. V pokoncilní liturgii se dostává bohoslužba slova na stejnou úroveň důležitosti, s bohoslužbou oběti. Symbolicky tomu má odpovídat i uspořádání liturgického prostoru, kdy ambon má být stavebně pevnou součástí kostela stejně jako obětní stůl a také s ním má být i výškově na stejné úrovni. To proto, že Kristus je přítomný stejně jako na oltáři v proměněném chlebě a víně, také ve svém slově, předčítaném právě od ambonu. Většinou každý z nás ví, a také to i nějak pociťuje, že úctu můžeme vzdát několika způsoby. Zde zmíníme pokleknutí (před králem a nebo právě také před eucharistií) nebo naopak povstáním (vstoupí-li do místnosti vážená osoba a nebo také přichází-li samotný Bůh ve svém slově). A právě tento druhý postoj je spojený i s jakousi ochotou, odhodláním vykonat to, co po nás bude přicházející žádat. Proto ke čtení evangelia povstáváme (už ve chvíli, kdy jáhen, používá-li se při bohoslužbě, zvedne evangeliář) a stojíme po celou dobu předčítání textu (z úcty i na znamení svého odhodlání konat). A nyní tedy konečně k oněm třem, resp. čtyřem křížkům. Dělaví se beze slov. Křížek v knize naznačuje posvátnost textu. Volně tlumočeno: „Ať tento posvátný text pochopím svým rozumem (křížek na čele), vyznávám svými ústy – ale samozřejmě i životem, a ať také sestoupí do mého srdce a v něm zůstává (Maria uchovávala všechna ta slova ve svém srdci... a nebo jinak Z plnosti srdce hovoří ústa).“

odpovídá Ing. Mgr. Petr Hubáček

*Milí čtenáři, čtenářky a čtenářata,
toto byla odpověď na poslední z dotázků, na které se ptali členové redakční rady.
Za ni i za všechny předešlé „odpovědičky“, jak je pan jáhen Hubáček sám skromně nazývá, mu děkujeme. Protože nikdo ze čtenářů Inri další dotázek zatím neposlal,
tato rubrika se na chvíli odmlčí, nebo utichne docela.*

Víte, jaký je rozdíl mezi teroristou a liturgistou? S teroristou můžete vyjednávat.

oblíbený vtip biskupa Josefa Koukla

Tříletý Lukášek rád pozoroval, co se děje v kostele. Když jednou viděl, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: "Až umyje nádobí, tak půjdeme domů, vid'?"

Maminka říká dítěti při mši svaté: „Neotáčej se, buď klidný a dívej se na oltář.“ Dítě poslechne, ale ke konci mše svaté vyhrkne: „Mamí, oltář jde pryč.“

ČTENÁŘSKÝ KOUTEK

Kdyby Vás napadla myšlenka, která by Vám přišla důležitá, o kterou byste se třeba chtěli podělit s ostatními, co byste udělali? Já bych si ji zapsala. (Jsem zvyklá myslet hlavně ve slovech, ne v obrazech nebo v melodiích.) A je to pro mě jako objevit poklad, když si přečtu takovou něčí myšlenku, která mě osloví.

Obsahem tohoto časopisu jsou informace ve formě slov, psaný text doplňují fotky a obrázky. Ostatně jako u spousty časopisů, jinak to ani udělat nejde. A protože velká část těch informací se týká aktuálního dění ve farnosti, zakrátko se stanou minulostí, historií. Proto bych občas ráda vložila do Inri i pár řádků vypovídajících o něčem, co zub času jen tak neohryže.

Na úvod jsem vybrala s laskavým svolením autorky úryvek z jejího blogu <http://syroovka.blogspot.com/>. Líbí se mi, jak umí v knížce „vyhmátnout“ nosnou myšlenku, citovat ji, připsat vlastní názor nebo pocit z knihy.

Ráda bych, kdyby i čtenáři Inri se chtěli občas takhle podělit s tím, co je oslovilo, formovalo. Jen nemůžu slíbit uveřejnění v nejbližším čísle Inri, Čtenářský koutek je rubrika tzv. doplňková, až když zbyde místo v chystaném čísle, přijde na řadu. Mírnou přednost budou mít knížky, které jsou k půjčení ve farní knihovně. –sch–

Příběhy z jiného vesmíru.

Od Marka Orko Váchy.

Třináct povídek.

Jedním dechem přečteno.

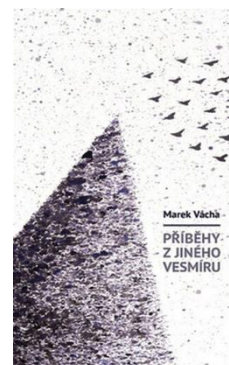
Záchvěvy vesmíru. Doteky nekonečna.

Střípky nebe, které občas problesknou do našich životů tady.

Které vidíme, jen pokud je chceme vidět.

Otázky, které si často klademe.

Ale odpověď zatím neznáme.

*Proč je všude kolem tak třeskatá zima? Zima vztahů, studený pokoj samoty,
mráz duše, zdali jsem na správném kontinentě a ve správném vesmíru,
když jsou všichni kolem spokojeni a zabydleni ve světě
jak v útulné vyhřáté domácnosti a jen mně je tak sychravo.
To jen mně se zdá, že už několik týdnů prší?*

...

Jednou tuto stranu světa opustíme všichni a ptát se musíme stejně.

Náš život - co to bylo za kousek nedosněného snu?

Proč jsme se zde na tu vteřinku ocitli?

Nebyli jsme, jsme, nebudeme.

Přišli jsme. Odcházíme. Umřeme.

Zázraky jsou sopečné výbuchy, kterými reálný svět proniká do toho našeho...

Věčnost není budoucno, nýbrž neviditelnost.

*Vnímané jednotlivosti, jednotlivé vršky pevniny jako ostrovy,
nevnímáme základ pod nimi, který všemu dává smysl.*

*Vnímáme svá jednotlivá utrpení, svá selhání, své vzepětí a jednotlivé radosti,
dějinné události a zprávy z novin, a už ne pevnou zemi, která je pod tím.*

*Slýcháme, že se každá jednotlivá modlitba i každý jednotlivý skutek počítá,
že smysl má každá nemoc a každý den, a už ani nevnímáme
a nemáme oči pro to, že je to tak.*

Nic se neděje jen tak.

*Žijeme na obrácené straně tapiserie,
kráčíme po rubu světa. Proto nám občas některá vlákna přijdou hrubá,
beze smyslu, bez kontextu a příběhu.*

*Proto se nám někdy zdá, že vlákna dní mají špatnou barvu
nebo špatný tvar.*

*Zatím vidíme jen jako v zrcadle, nejasně,
a až pak jednou uvidíme věci, jak opravdu jsou.*

*Až se dostaneme na opačnou stranu obrazu,
až uvidíme tapiserii z té druhé, reálné strany.*

...

Naposledy se mnou takhle zatočila Neumělcům života.

Když čtu Váchovy texty, je to jako by se mnou prohnala vichřice.

Ale díky ní kořeny mohly prorůst dál, hlouběji.

Do nitra duše.

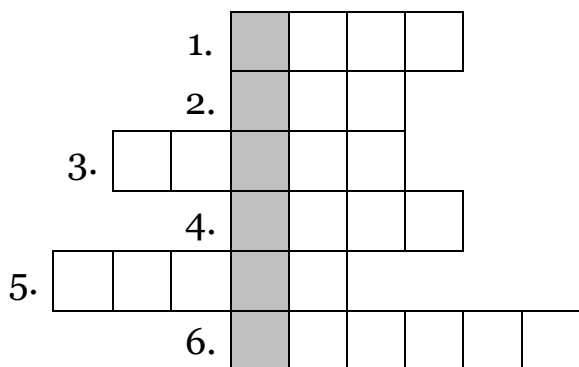
Spojovačka

zdroj: www.connectthedots101.com

Křížovka

Ježíš nás zachránil svým _ _ _ _ _ .

1. bratr Ábela
2. hlavní město Itálie
3. symbol Krista při svátosti křtu
4. Eva byla první ...
5. velmi milovaný syn Jáкова
6. muž, který vyvedl Izraelity z Egypta

z Pracovních listů k náboženské výuce pro 3. třídu ZŠ vybrala Renata Plenařová

pátek 14. 9. – slavnost Povýšení svatého Kříže – slavnost zasvěcení kostela Povýšení svatého Kříže (patrocinium)

8.00 mše svatá

(v době od 9.00 do 12.00 proběhne kolaudace zrestaurovaných varhan)

12.00-17.00 adorace v rámci adoračního dne zakončená svátostným požehnáním

17.00 křížová cesta

18.00 poutní mše svatá za doprovodu scholy od Povýšení,
po mši svaté agapé v katechetickém sále

detail varhan

Foto: Dalibor Schotlí

neděle 16. 9. – hody

7.30 mše svatá

(celebruje P. Pavel Caha, kaplan farnosti)

9.00 mše svatá za doprovodu scholy od Cyrila a Metoděje

(celebruje P. Aleš Vrzala, farář farnosti)

10.30 mše svatá s žehnáním zrestaurovaných varhan za doprovodu
spojených chrámových sborů

(celebruje Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký)

18.00 nešpory a svátostné požehnání

Bohoslužby budou v tyto dny opět, po třech letech mlčení, doprovázet čerstvě zrestaurované varhany. Mše svatá v 10.30 bude obětována za všechny, kdo toto dílo restaurování varhan podpořili.

INRI 3/2018 – ČASOPIS FARNOSTI POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE

A FARNOSTI SV. PETRA A PAVLA V PROSTĚJOVĚ

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov

Redakční rada: P. ICLic. Mgr. Aleš Vrzala, P. Mgr. Petr Matula SDB,

MVDr. Zuzana Bartošová, Ing. Bc. Jan Černý, Renata Plenařová, Marie Schneeweissová

Grafický návrh: Mgr. Kristina Veselá

Vychází 4x ročně. Vyšlo 14. 9. 2018. Příští číslo 4/2018 vyjde 2. 12. 2018

a příspěvky můžete posílat do 11. 11. 2018 na e-mail: casopisinri@gmail.com.

Webové stránky: <http://prostejovfarnost.mzf.cz/>, <https://petrskafarnost.cz/>

Časopis je neprodejný. Vytisknuto 350 ks. Doporučený příspěvek na tisk jednoho čísla je 10 Kč.